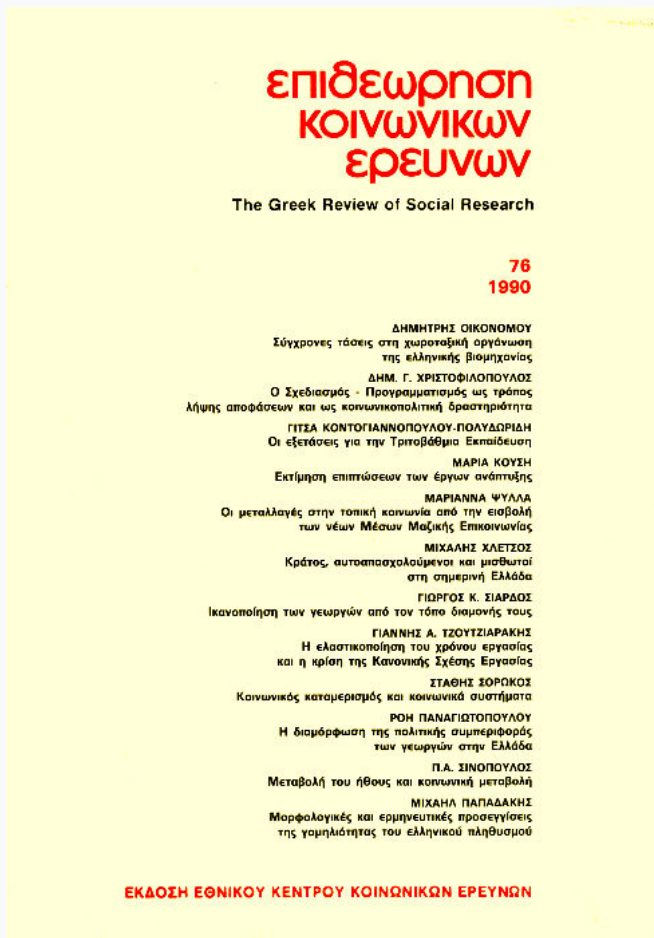

The Greek Review of Social Research

Vol 76 (1990)

76

P. Champagne, R. Lenoir, D. Merllié, L. Rinto,
Introduction à la pratique sociologique

N. Παναγιωτόπουλος

doi: [10.12681/grsr.954](https://doi.org/10.12681/grsr.954)

Copyright © 1990, N. Παναγιωτόπουλος

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Παναγιωτόπουλος Ν. (1990). P. Champagne, R. Lenoir, D. Merllié, L. Rinto, Introduction à la pratique sociologique. *The Greek Review of Social Research*, 76, 272. <https://doi.org/10.12681/grsr.954>

P. CHAMPAGNE, R. LENOIR, D. MERLLIÉ, L. RINTO

Introduction à la pratique sociologique

Dunod, Παρίσι 1989

Εάν η συγκρότηση της βιβλιο(κριτικής) παρουσίωσης ως επιστημονικής πρακτικής, ως επιστημονικού θεσμού, μπορεί να λειτουργήσει σαν ένα είδος τομής στην κυρίαρχη ιεραρχία των διανοητικών δραστηριοτήτων συμβάλλοντας στην ανατροπή της και να ενοχλήσει, κυρίως τους υποστηρικτές (και ενσαρκωτές) της κοσμικής βιβλιοκριτικής «Αρίσταρχους» και «Ζωίλους» της σχολικής παράδοσης, των οποίων η δράση, εξαιτίας της θέσης που κατέχουν μέσα στη δομή της αγοράς των συμβολικών αγαθών, ασκείται παραδόξως μέσα στην προοπτική της συντήρησης και της ενδυνάμωσης των πιο γνωστών και αναγνωρισμένων ιεραρχιών, το βιβλίο που παρουσιάζουμε προκαλεί μια πραγματική τομή σε σχέση μ' όλες τις προσπάθειες για «εισαγωγή στην κοινωνιολογία» οι οποίες έχοντας στην αρχή της λογικής τους μια σχολική ή προφητική στάση απέναντι στη γνώση, επιδιώκουν να πουν τα πάντα γύρω απ' όλα και με τη σωστή σειρά, μ' έναν τρόπο ανάλογο των αστρολογικών προφητειών για τις οποίες μιλάγε ο Cl. Bernard.

Έχοντας σκοπό να μηθούν τους φοιτητές στην πρακτική της κοινωνιολογίας, να τους εξοικειώσουν με τα απαραίτητα εργαλεία στην κοινωνιολογική μεταχείριση του αντικειμένου και να διευκολύνουν την απόκτηση της «τέχνης» του κοινωνιολόγου, όπως λέει ο P. Bourdieu, αυτό το σύστημα διαθέσεων το οποίο, ως «ειδικός τρόπος σύλληψης του κοινωνικού κόσμου», εμφανίζεται μόνο εν δράσει, μέσα στη «σχέση με μια κατάσταση», οι συγγραφείς επέλεξαν ρητώς να υπερτονίσουν και να παρουσιάσουν τον

«τρόπο κοινωνιολογικής σκέψης εν δράσει», απομονώνοντας ένα σύνολο κοινότων σχημάτων της παιδαγωγικής και ιδιαίτερα, την ρητορική της φορμαλιστικής έκθεσης του θεωρητικού λόγου και τη μηχανική εκμάθησης των τεχνικών ενός μεθοδολογικού προγραμματισμού που συγκροτείται μια για πάντα. Η ανάλυση της ειδικής λογικής και των κοινωνικών συνθηκών δυνατότητας της κοινωνιολογικής αντικειμενοποίησης, και ιδιαίτερα όταν ο ερευνητής μελετά κοινωνικούς χώρους των οποίων αποτελεί συστατικό, αδιαχώριστο μέλος, η κοινωνιολογική ανάλυση των κοινωνικών προβλημάτων τοποθετώντας τα μέσα στην ιστορία που τα γέννησε, η κοινωνιολογική ανάλυση των στατιστικών δεδομένων, που τους δίνει το χαρακτήρα των κοινωνικών γεγονότων και όχι μόνο της πληροφόρησης πάνω στα κοινωνικά γεγονότα και η ανάλυση των κοινωνικών παραστάσεων της επιστήμης καταδεικνύοντας πως η κοινωνική έρευνα δεν περιστέλλεται στη μηχανική και αποκλειστική χρήση μιας τεχνικής έρευνας όπως είναι σήμερα η περίπτωση των ψυχομετρήσεων γνώμης, συγκροτούν τα τέσσερα κεφάλαια του βιβλίου, συνδέοντας τη λογική αυστηρότητα στην ανάπτυξη των αρχών και την παιδαγωγική αποτελεσματικότητα στην επιλογή των εφαρμογών (χάρης σε μια σημαντική ποικιλία ερευνών που αναφέρονται αναλύοντα και σχολιάζοντα). Ένα απαραίτητο εργαλείο για όλους τους μαθητευόμενους στην κοινωνιολογία.

N. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ